

PÅ JOB MED EN ILDSJÆL

Pia Glavind hjælper hver dag børn igennem sorgen over en mistet mor, far eller søskende

Af Henning Larsen
Foto: Normann Foto, Miklos Szabo
og Henning Larsen

Pia Glavind er leder af foreningen Livline i Sorgen, som er en frivillig hjælpeorganisation, der udspringer af hendes egne erfaringer.

Pia fortæller: " Det startede da min søns far - min fraskilte mand - blev syg i 2007, hvor han fik en cancerdiagnose i januar og allerede døde i slutningen af april måned - 41 år gammel. Der stod jeg så tilbage med vores 10-årige dreng. Allerede da min eks-mand blev syg, kom der en masse spørgsmål om, hvordan man håndterer børn i den situation. 5 år forinden havde jeg mistet min hjerteveninde, som var gudmor til vores søn. Men hun havde ingen børn, så det var en meget anderledes situation. Jeg stillede mig selv en masse spørgsmål hvordan gør jeg det her? Hvad er den bedste måde. Det var så mange følelser - både mine egne og barnets - som gjorde, at jeg følte mig meget alene og usikker." Pia fortsætter: "Mens min eks-mand var syg, havde vi en masse mennesker omkring os på hospitalet. De støttede og hjalp os helt fantastisk. Jeg talte også et par gange med Kræftens Bekæmpelse og fik gode råd om, hvordan jeg skulle forberede min søn på det, der skulle ske. For mig virkede den sidste tid, som en sti med mange huller og bump, man kunne falde over. Men der var et rækværk, som jeg kunne holde fast i. Det var personalet, som var mit rækværk. Da vi skulle sige farvel til min eks-mand på Rigshospitalet, fik vi også en rigtig fin støtte af personalet, som var gode til at håndtere situationen med et barn, som mistede sin far."

Pia Glavind fortæller med entusiasme i stemmen videre om sine erfaringer: "Men al den støtte siger man farvel til samtidig med at man siger farvel til afdøde. Meget af det praktiske havde jeg styr på - kontakt til bedemand, advokat osv. Men jeg kiggede på min søn og tænkte hvad nu, skal han **sk** i morgen eller hvad er det rigtige at gøre. Den første uge efter begravelsen er næsten visket ud af min hukommelse fordi det hele var et følelsesmæssigt kaos. Hvis jeg ikke havde været skilt fra min mand, ville min krise have været meget værre. Jeg sagde jo ikke farvel til min kærlighedspartner, men til min søns far. Jeg havde nu jo den udfordring, at jeg nu skulle opfostre og opdrage min søn alene uden at have en til at dele sorger og glæder med."

For mange andre, som mister en ægtefælle, er der jo også en stor økonomisk belastning, når den ene indtægt falder bort. For Pias vedkommende delte hun og hendes eks-mand skoleudgifter og andre udgifter til deres søn. Det måtte hun nu klare selv. For par, som bor sammen uden at være gift og uden at have sikret sig på anden måde, kan et dødsfald få fatale, økonomiske konsekvenser.

LIVLINE I SORGEN

På baggrund af sine egne erfaringer tog Pia Glavind initiativ til at starte foreningen Livline i Sorgen. Pia fortæller: "Problematikken udspringer bl.a. af tabuet omkring døden og den måde vi som samfund håndterer livskriser på. Taberne er vores børn og det er uacceptabelt. Da det offentlige ikke kan løse opgaven, måtte et socialt projekt som Livline i Sorgen se dagens lys. Livline i Sorgen udspringer fra mit hjerte med et ønske om at bruge livets modgang til at hjælpe andre og samtidig gøre en samfundsmæssig forskel." Om foreningens arbejde siger Pia: "Vores vedtægter siger helt klart, at vores fokus skal være på børnene, som mister en forælder eller søskende før de bliver 18 år. Vi arbejder selvfølgelig med hele familien, så de får overskud til selv at tage sig af deres børn. Teenagebørn er ofte i et forløb hos os samtidig med at vi støtter resten af familien. Vi taler meget med børnene, hører hvordan det går i skolen og lader dem tale ud om deres følelser og frustrationer. Det er meget vigtigt at børnene får mulighed for at tale med en

voksen, som ikke også er tyngt af sorgen over en mistet ægtefælle eller barn."

"Vi lytter og lytter og lytter. På den måde kan vi som regel høre, hvad behovet er, så vi kan tilpasse hjælpen til den aktuelle familie. Ofte er der behov for hjælp til rengøring, indkøb og andre praktiske ting, men den efterladte synes ikke at han eller hun kan være bekendt at bede familie eller venner om hjælp. Det kan vi så hjælpe dem med at få sat i gang."

Pia fortæller videre om foreningens arbejde: "Lige efter dødsfaldet bilder børn sig ofte ind at far er på forretningsrejse eller mor er bare i byen og snart kommer tilbage. Først senere erkender de, at de har mistet en far, en mor, en bror eller søster for evigt. Herefter kan den egentlige terapeutiske sorgbearbejdning begynde evt. i en sorggruppe, som drives af organisationer som Kræftens Bekæmpelse og andre. I den mellemliggende periode kan

vi tale med dem, hjælpe dem og guide dem igennem den svære tid.”

Livline i Sorgen kan også hjælpe med at give familierne økonomisk overblik. Pia fortæller: ”Vi har haft en sag med en mor med udenlandsk baggrund, som ikke havde nogen som helst indsigt i familiens økonomi, da hendes mand døde. Og samtidig talte hun meget dårligt dansk, hun vidste fx ikke hvad ordet Indbetalingskort betød. Her var vores livlinekonsulent bisidder for hende hos Mødrehjælpen. Man kan spørge om, hvorfor hun ikke henvendte sig til sin kommune. Men der er ikke ret mange som henvender sig til kommunen. Man er bange for at blive registreret og man er bange for at der bliver stillet spørgsmålstejn ved om du kan passe dine børn godt nok. Groft sagt er mange bange for at blive en sag. I den konkrete sag var det et familiemedlem, som havde hørt om os, da jeg var i Aftenshowet. Hun kontaktede os og bad om hjælp til den ramte familie.”

HVAD SKER DER, NÅR MAN RINGER?

Du kommer til at tale med en, der selv har prøvet at miste. Det er uforpligtende, gratis og der sker ingen registrering. Hvis du ønsker det, får familien tilknyttet en livlinekonsulent, som kontakter dig og aftaler det videre forløb med telefoniske møder eller besøg.

Foreningen har flere livlinekonsulenter tilknyttet og hver familie får sin egen konsulent. En livlinekonsulent er en person, der selv har stået i en lignende situation og med hjerte og sjæl ved, hvad den pågældende familie gennemlever. Derudover er livlinekonsulenten uddannet inden for tab, trauma, sorg m.m. Både foreningen og de enkelte konsulenter er uafhængige af myndigheder og af politiske og religiøse interesser. Konsulenterne er ulønnede, men får dækket deres udgifter til transport og telefon. Foreningens udgifter finansieres gennem bidrag fra fonde, virksomheder og privatpersoner.

DER SKAL SKAFFES MANGE PENGE

Om det svære arbejde med at skaffe penge fortæller Pia Glavind: ”Vi har strategierne og det hele ligger klart, men det er pengene, som styrer tempoet i vores udvikling. Vi vil gerne have mange flere livlinekonsulenter og et fuldtidsbemandet sekretariat, som kan

 om ipsum Tiosam nonsect urempor posseque periatæ nat. Cusam rectiure vitæ. Itatatem doluptatis net ipsamus apidenet

koordinere arbejdet. Vi får støtte fra forskellige private og offentlige fonde, men der søges jo om langt penge end der deles ud. I dag får vi penge til at klare driften på det nuværende niveau, men vi vil gerne udvikle os, fordi vi ved at vores arbejde hjælper så mange.

I vores første år 2010 fik vi 35.000 kroner ind. Året efter var det 550.000 og i år har vi allerede i marts rundet 600.000 kroner, så det går rigtig godt fremad. Men det er hårdt arbejde. Jeg talte med , potentiel bidragyder, som sagde Jeg har kun et spørgsmål: Er der nogen, som ikke kan lide den her sag?

Erhvervslivet har også interesse i vores arbejde. Jo før vi kommer ind og hjælper en efterladt, jo kortere sygeperiode bliver der og

jo hurtigere kommer medarbejderen tilbage til arbejdet i fuldt omfang. Så der er både menneskelige og økonomiske fordele forbundet med vores indsats. Vi er i gang med at etablere partnerskaber med virksomheder som en del af vores fundraisingstrategi. Der er forskellige partnerniveauer, hvor virksomhederne bidrager med midler til foreningen og til gengæld kan få viden og konkret hjælp fra foreningen. Det kan være fx foredrag, workshop, coaching og mentorforløb. Vi er en non-profit organisation, så ifølge vores vedtægter skal ethvert overskud geninvesteres i foreningen. Der er altså ingen, som kommer til at trække profit ud af det her. Vi bliver rige i hjertet men ikke i penge,” slutter Pia Glavind. ●●●

EN AMBASSADØR FORTÆLLER

Ambassadør for Livline i Sorgen Trine Panum Kjeldsen fortæller: ”Da jeg mistede min far, brød min verden sammen. Der var dage hvor alt var ligegyldigt, mørkt og trist og selv her mere end 10 år efter, går der ikke en dag, hvor jeg ikke savner ham. Men jeg har også lært en masse af at miste. Først nu forstår jeg, hvor

vigtigt det er, at vi er åbne og tør at tale om døden og sorgen. Jeg er aldrig mere 'bange' for at gå hen til et menneske, der har mistet – for at kondolere og for at spørge til, hvordan det går. For nu ved jeg at det, man har allermest brug for er en tilkendegivelse af den situation man er i, at der er nogen der lytter og forstår. Det er netop det Livline i Sorgen kan.

PIA GLAVIND MODTAGER LILLEBROR PRISEN 2011

Overrækkelsen fandt sted på Københavns Rådhus den 13. april 2011, hvor Pia Glavind udtalte: ”Ud over at være umådeligt stolt over at modtage denne pris, er det også en stor anerkendelse af mange timers frivilligt og stædigt arbejde gennem 1½ år. Vi er nået ufatteligt langt på ufatteligt kort tid, fordi mange mennesker har givet gavmildt af deres tid og ressourcer, og fordi der er et virkeligt stort behov for denne forening”. Børnehjælpsdagens Lillebror Pris gives til én eller flere personer eller organisationer, som har ydet en særlig indsats til gavn og glæde for børn og unge i Danmark. Prisen består af et pengebeløb, en Lillebror-skulptur af Hanne Varming og et diplom.

Du kan læse mere om Livline i Sorgen på www.livlineisorgen.dk